

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 406/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 18/07 a rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7 Co 27/07 z 31. januára 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. októbra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II

(ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 18/07 a rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 Co 27/07 z 31. januára 2008.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 31. januára 2007 podal okresnému súdu žalobu, o ktorej je vedené konanie pod sp. zn. 18 C 18/07.

Podľa sťažovateľa okresný súd *„doslova vyniká svojou zlovestnosťou bez náznakov objektívneho konania.*

Doteraz súd vykonal len obštruktívne úkony a porušuje základné práva sťažovateľa, účelovo a konečným cieľom má byť DOKONALÁ JUSTIČNÁ VRAŽDA !!!!!“.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že na základe jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov *„Zákonný sudca chybné neoslobodil sťažovateľa od poplatkov a jeho chybné rozhodnutie potvrdil Krajský súd v konaní 7Co/27/07 zo dňa 31. 01. 2008...“*

Senát JUDr. Š. dokonca zneužil existenciu – satisfakcie z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva... a to je bezmedzná drzosť...“

Sťažovateľ sa odvolal proti plevelnému uzneseniu... formou dovolania.

Zákonný sudca JUDr. M. S. však rafinovane a úskočne neustanovil advokáta na dovolacie konanie a tak OBRATNE A BRUTÁLNE NEOBJEKTÍVNE ZMARIL právo na konanie pred súdom...“

žiada zaplatiť 65.000.-Sk, inak súd nemôže konať... mám nárok na verejné prerokovanie veci pred OBJEKTÍVNYM SÚDOM, a objektívnym sudcom...“

chce zo sťažovateľa stiahnuť kožu, obdraté topánky a posledné slipy a deravé ponožky...“.

V sťažnosti sťažovateľ požiadal o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivej majetkovej situácie a navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd Bratislava II v konaní 18C/18/2007 porušuje základné práva D. B. garantované čl. 12 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 – právo na spravodlivé konanie pred objektívnym súdom.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie 18C/18/2007-50 OS Bratislava II zo dňa 23. 08. 2007, zrušuje uznesenie Krajského súdu Bratislava 7Co/27/07-? zo dňa 31. 01. 2008 a oslobodzuje D. B. od súdnych poplatkov až do zlepšenia jeho pomerov.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava II konať bez ďalších prieťahov a obštrukcií.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 100.000.- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 22. októbra 2008 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované zákonnému sudcovi v namietanom konaní, ale aj sudcom všeobecných súdov.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprímeraným spôsobom obviňujú zákonného sudcu, ako aj sudcov všeobecných súdov z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi a naznačujú ich zaujatosť pri rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k správaniu účastníka konania poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonného sudcu, sudcov všeobecných súdov, a tým v podstate aj samotný ústavný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho sudcu tak vo svojich písomných, ako aj verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotného rozhodujúceho súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na záver možno preto uviesť, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2008